

Yaşadın mı Ruhunla Yaşamalısın

— Faruk · 20 Şubat 2014

Korkmayacaksın yaşarken.
İliklerine kadar duyacaksın,
Zevklerin en tatlısını, en güzelini,
Ruhunda dinlemelisin burada,
Ruhunu vermelisin düşünmeden,
Allahı anmaktan yorgun düşmelisin.
Onu anmaktan şişmeli dilin damağın,
Muhammedi düşünmekten durmalı beynin.
Gözlerinden yaşlar boşalmalı.
Çok isteyip te onu göremediğin için.
Sevgiyle yanmalı kalbin alev alev,
Yaşadın mı ruhunla yaşamalısın,
Bütün benliğini sarmalı,
Her sohbetinde onu andıkça,
Tat almalısın, başkalarından farklı,
Çoklarının alamadığı tat dan
Nefes nefes almalısın o havayı.
Sırtlandın mı götürmelisin bu davayı.
Bıkmadan usanmadan, huzurla
Söz dinlemez asi ruhunun.
Bu yerler olmalı huzur yeri,
Kaçınca buralara kaçmalısın.
Sığınacak en iyi yerin olmalı.
Kafanı dinleyeceğin, allahı dinleyeceğin,
Senin mekânın olmalı senin için,
Teslim olunca tam olmalısın.
Yarım yamalak olmamalı teslimiyetin,
Tadına vara vara duya duya,
Ruhunda bularak teslim olmalısın.
İsyankâr nefsin olmaz dese de,
Sen ona aldırmadan, huzurla,
Yaratanı bulmalısın ruhunda.
Onun sana yakınlığını yaşamalısın,
Toptan silmelisin geçmişini,
Tüm çirkefliği ve kötülükleri,

Yaşanacak bu dediğin güzellikleri,
Bir daha hatırlamadan unutmalsın.
Olmuşken yeniden doğmuş gibi olmalı,
Hiç leke bırakmadan kalbinde
Bu mekânlar olmalı ışığın,
Kaybettiklerini burada bulmalsın,
Aydınlığa doğru koşmalsın,
Çünkü buralar kovar karanlığı,
Aradığını burada bulmalsın,
Hiç kaybetmemecesine
Huzura çağrıdır burası.